

R.A. Karmanen

Elämän kulissien takana

Palasia tarkoituksesta, totuudesta ja olemassaolon laeista

R.A. KARMANEN

Elämän kulissien takana

Palasia tarkoituksesta, totuudesta ja olemassaolon laeista

Teosta saa lainata. Kirjailijan nimeä ei tarvitse mainita.

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

ISBN: 9789523394681

Maailman eksyttämille, syväsydämen kanssa syntyneille.

ESIPUHE

Materialismi tekee meistä usein riippuvaisia, epäherkkiä ja tylsistyneitä. Mikään ei tunnu enää miltään ja tarvitsemme enemmän, lisää ja uutta. Emme kuitenkaan halua luopua vaivihkaa paremmanpuuteriippuvuuksiksi muuttuneista vanhoista elämäntyhjyyden täyttämisleluista, sillä olo ilman niitä on vielä kurjempi. Mistä henkisistä aineksista tämä koko kulttuuria koskeva vääristymä on syntynyt ja miten jälleensaavutetaan sisäinen herkkyys ja kadonnut *pysyvä* onni?

Entä onko elämällä tarkoitusta ja suuntaa? Olemmeko vain hetken olemassa, opiskelemme kuumeisesti, siirrymme sitten työelämään ja ehtimättä koskaan kunnolla pohtia tarkoitusta, syvyyttä ja suuntaa; kuolemmme lopulta pois - usein jopa ennen aikojaan, hetkellä millä hyvänsä? Onko tavoittelemamme onni aina tulevaisuudessa: "sitten kun olen opiskellut, sitten kun saan uuden auton, sitten kun pääsen eläkkeelle?"

Mikä on elämän päämäärä, joka ei ole tuntemassamme ympäristössä edustettuna ja jonka löytymättömyyden vuoksi monien ihmisten elämän alkusuunta vääristyy ja synnyttää masennusta ja tarkoituksettomuuden tunnetta. Mikä tuo tarkoitus on? Minkälaisia muutoksia tarvitsemme näkemykseemme? Minkälaisia muutoksia yhteiskuntamme kaipaa, jottei se tee jäsenistään onnellisuutta teeskenteleviä, sairaita, kyynisiä, kyllästyneitä ja onnettomia? Mitkä ovat ne syyt ja mekanismit, jotka tätä hienoviritteistä ja piiloutunutta onnettomuutta synnyttävät?

Koska kirjan teemat eivät ole helposti lähestyttäviä olemme pohdiskelun lomassa käyttäneet mahdollisimman paljon pelkistettyjä, mutta elämänmakuisia ruohonjuuritason esimerkkejä, joiden toivomme avaavan aihetta paremmin. Lukujen rakentamisessa on pyritty myös käyttämään nykyihmiselle sopivaa metodologiaa, joka ei keskity liian pitkään samaan aiheeseen. Siksi luvut rönstyilevät eteenpäin aasin-siltojen kautta, jotka voivat kuljettaa aiheen hetkessä aivan toisiin kohteisiin. Samalla on tarkoitus matkia ihmisen omaa sisäistä ajattelutapahtumaa, joka etenee saman prosessin avulla. Kun ajatteluprosessin samankaltaisuus havaitaan, kehittyy myös se itsetuntemuksen osa-alue, joka liittyy aidon ajattelun ja eipäälleliimattujen tunteiden tiedostamiseen.

Todellisen, keinotekoisuudesta vapaan itsetuntemuksen kehittäminen on kirjan kantavia teemoja. Hyvä elämä, johon kuuluu, mm. ravitseminen ja sairauksien todellisten syiden esiin nostaminen, ovat myös keskeisessä asemassa. Kirjan tärkeintä antia ovat kuitenkin ne lukuisat ”mystiset” luvut, joissa selvitetään mm. elämän kulussien takaisia lakeja, kärsimyksen juurisyitä ja pahan olemusta ja tarkoitusta maailmassa. On lukuja, jotka voivat todistaa herkälle ja tunneälyiselle mielelle, että maailma ei voi olla sattuman luomus, tai että olemme osa laajempaa kokonaisuutta ja kiertoa. Samalla kritisoidaan uskontojen julmuuksia ja kirjaimellista, näi- via jumalakuvaa. Kritiikistä saavat myöskin osansa yleensä faktisena pidetty tiede, ja vaikkapa rahavirtojen ja yksisilmäisyyden (osittain) saastuttama lääketiede.

Eräs keskeisiä tavoitteita on purkaa näkökulmasidonnaisuuden painolastia ja pyrkiä näyttämään tie vaikutuksista vapaaseen ”nollanäkökulmaan”, josta käsin maailma ja sen monitasoiset ilmiöt näyttäytyvät vailla sokean uskon, ja perusteet- toman keinotekoisien ennakkoluulon verhoa.

Kaiken kaikkiaan aiheet vaihtelevat *hyvin* leveällä ja rönstyilevällä rintamalla, mutta ne kuuluvat kuitenkin kaikki pysyvän onnellisuuden laajaan piiriin. Niistä muodostuvan *kokonaisuuden* tarkoitus on lopulta eheyttää aikamme pirstoma Sampo.

Luomme aluksi katsauksen perustan luomisen kannalta välttämättömiin, mutta hieman tylsiin, vaikeasti ilmaistaviin ja vaikeatajuiisiin aiheisiin. Ne luovat selvyttä myöhemmin esitettävälle seikoille, jotka näyttäytyvät väärässä valossa ilman ytimen ymmärtämistä. Mikäli lukija on aikaisemmin tämänkaltaisiin perusteluihin tutustunut, suosittelemme hyppäämään suoraan mielenkiintoisempiin aiheisiin, sivulle 32.

KADOTETTU PARATIISI

Haluamme yleensä tuntea itsemme hyviksi ihmisiksi, mutta sekoitamme usein luontaisen hyvydentarpeemme siihen, miltä näytämme muiden silmissä: Alamme janota muiden arvostusta ja eksymme etsimään onnellisuutemme rakennustarpeita ulkopuoleltamme, muiden avulla ja kautta. Siksi harhaudumme helposti ulkoisen maailman paineen ja sisäisten vaatimustemme johdosta eroon luonnollisesta onnellisuudestamme. Tämänkaltaiseen ”alkuperäisen paratiisin kadottamisen tilaan” päädytään monilla eri tavoilla.

Ympäröivässä maailmassamme valhe on nostettu jalustalle, liioittelun ja vähätellyn hienoviritteisillä ja vaikeasti osoitettavilla tavoilla. On täysin sallittua puolustaa omaa etuaan muokkaamalla totuutta omiin tarpeisiimme sopivaksi. Asia kerrotaan juuri sillä tavalla, kuin oman hyödyn kannalta on tarpeellista ja jätetään kertomatta sen toinen puoli. Kyseisiä valheen rakenteita on maailmassa niin paljon, että ne muodostavat oman, lähes läpinäkymättömän kokonaisuutensa, joka pitää todellista valtaa käsissään.

Eri muodoissa esiintyvä valhe johdattaa ihmistä vähitellen sivuun luonnollisen tyytyväisyyden tilasta. Valheen johdosta hän asteittain harhautuu keräämään vääriä onnellisuuskorvikkeita ja niiden kasvun ja vaivhaisen riippuvuuksiksi muuttumisen myötä menettää yhä enemmän yhteyttään omaan alkuperäiseen ja todelliseen itseensä - ja samalla luonnolliseen riippumattomaan onnellisuuteensa. Tilalle astuu kuva, "valeitse", jollainen ihminen haluaisi olla, että saisi itseensä kohdistuvan moninaisen ristiriitapaineen loppumaan, ja jollainen hän ennen pitkää uskoo myös olevansa. Tämä "sovitteleva naamio" muodostuu ulkomaailman paineista ja sisäisestä muuttumispyrkimyksestä.

Muutos ja "sisäisen yhteyden" vähittäinen katkeaminen tapahtuu yleensä aikuisiksi kasvamisen prosessissa, mutta sen olennainen pohja on luotu jo aikaisemmin, ns. kasvatuksen avulla niinä varhaislapsuuden vuosina, joista ei juurikaan jää muistikuvia. Ihminen joutuu iän karttuessa kyseisen vaikutuksen *kerääntyvän painolastin* piiriin yhä enenevässä määrin:

Milla ei tunne yhteyttä mihinkään. Häntä ei kiinnosta mikään. Jotakin puuttuu hänen elämästään, mutta hän ei tiedä mitä se on. Milla on vastentahtoisesti käynyt yläasteen loppuun, mutta nyt hän oleilee vain kotona. Hän nukkuu päivät, valvoo yöt ja välttelee painostaviksi kokemiaan vanhempiaan. Ympäröivä tiukka, virallinen ja säännönmukainen yhteiskunta ahdistaa ja pelottaa Millaa, mutta Psykiatri määrää hänelle psyykenlääkkeitä...

Koska kasvavan yksilön on sovittava yhteiskunnan ja lähipiiriin muottiin, alkaa manipuloimalla ja vihjailemalla, tai suoranaishalla painostuksella tapahtuva kulttuurisidonnainen ja hyvää tarkoittava muokkaustyö ennen pitkää johtaa siihen, että ihmisen täytyy muuttua. Myös omat, manipuloinnin ja vallitsevan *yhteiskunnan arvotilan* seurauksena vinoutuneet arvot, alkavat progressiivisesti altistaa elämäntien kulkijaa kyseisen roolikuvan syntymiselle.

Vallitseva näkökulma pyrkii peilautumaan kasvavaan nuoreen ja hän joutuu sen ylivoimaisen vaikutuksen alle. Hänen kasvusuuntansa saa yksilöllisiä piirteitä, mutta suuret ”pohjavaikuttajat” ohjaavat hänen elämäänsä. Eräs suurimmista pohjavaikuttajista on tekijä jota on kutsuttava ylimalkaisesti nimellä: ”länsimainen kulttuuri”, vaikka se tässä pitääkin sisällään paljon totuttua enemmän. Sen moninaiset vaikutukset ovat tunkeutuneet jo lähes kaikkialle, ja lyövät meihin lukemattomin tavoin leimojaan, halusimmepa sitä tai emme. Kasvamme sen sisällä ja olemme monin tavoin ehdollistuneet sen näkökulmaan. Nämä ehdollistumat ovat osittain tunnettuja, mutta valtaosa niistä on vielä globaalin alitajunnan pinnan alla.

PERISYNNIN KANTAJAT

Ne valheeseen ja itsekkyyteen perustuvat valinnat, joita aikaisemmin eläneet ihmiset tekivät, ovat vielä jäljellä vaikutuksina ja juuri ne ovat perustaltaan muodostuneet tekijöiksi, joita meidän on niin vaikea läpäistä kasvaessamme kohti aikuisuutta! Ihmiskunnan väärin ja itsekkäiden valintojen sekä pahojen tekojen *jäämä* vaikuttaa maailmassa ja elämäntien kulkijasta tulee tämän menneisyyden ”perisynnin” kantajia.

Pelkistetty esimerkki valaisee asiaa: Isä kohtelee lastaan kaltoin, kohtelemalla tätä rakkaudettomasti ja kurittamalla usein, Rooman valtakunnassa ajanlaskun alkuvuosina, ja tästä syystä lapsesta kasvaa kova ja kylmä. Tämän seurauksena hänestä tulee pahan kylväjä ja kierrättäjä, *jonka synnyttämä katkeruus jää vaikutuksina maailmaan hänen kuoltuaan*, koska hän loi painostavalla toiminnallaan muihin ihmisiin ”sisäisiä möykkyjä”, jotka puolestaan etsivät ulospääsyä, toisinaan pa-

remmin ja toisinaan huonommin uusiin ihmisiin sublimoituen. Näin kyseinen *”energia”* alkaa seuraavissa sukupolvissa vaelluksensa halki vuosisatojen, muuntuen siirtymistavasta, arvosta ja muodosta toiseen. Tämänkaltaisella perustalla lepää monia, laadullisesti erilaisia negatiivisia vaikutuksia joita yksilöt ”joutuvat ottamaan itseensä” ja kantamaan.

Esimerkki on siinä mielessä puutteellinen, että isän väkivaltainen käytös ei ole alkusyy, vaan seuraus kyseisen ”perisynnin” jatkosiirtämisestä, mutta se valaisee yksinkertaisuudellaan asiaa parhaiten. Nämä kulttuurissamme piilevät negatiiviset siemenet ovat kuitenkin se muuri johon yhä muuntuneessa muodossa vielä törmäämme ja joiden *kantajia* ihmiskunnan jäsenistä, luonteensa ja elämäntiensä laadun mukaan tulee.

Varsinkin ne, jotka ovat jättäneet jälkensä maapallon sotaisaan historiaan, ovat kyseisten maailman pahan osamäärän synnyttäjiä. Pureudumme myöhemmin tämän ihmisryhmän käyttäytymisen takana piilevään juurisyyhyyn, joka on samalla pahan arvoituksen, maailman kärsimyksen ja etsimämme *siirtopahan* alkusyy ja ratkaisu...

Päästäksemme takaisin ”luonnollisen olemisen paratiisiin”, meidän on lunastettava maa ketjuuntuneesta siirtopahasta. Tämä voidaan tehdä sekä yksilö- että globaalitasolla.

ASTEITTAINEN VINOUTUMINEN JA KADONNUT ARVOPOHJA

Yhteiskunnan rappeutunut arvotila on globaalitason seuraus yksilöiden ”vääristä” elämäntievalinnoista. Sen asteittain vinouttavaa ja lähes ylivoimaista pakkovaltaa vastaan eri sukupolvet ovat taistelleet parhaansa mukaan. Vanha sukupolvi on suojellut arvojaan, koska on intuitiivisesti ymmärtänyt niiden katoavan näkyvistä ehkä lopullisesti, jos uutta sukupolvea ei saada hyväksymään niitä keinolla millä hyvänsä. Nuori sukupolvi on puolestaan havainnut vanhan polven itsestään selvinä pitämässä opeissa ja elämänasenteessa jotakin hyvin kyseenalaista ja tarpeettomasti jähmettävää.

Edellä mainittu asteittaisen siirtopahan synnyttämä globaali arvorappio on yleensä ujuttanut hyvien arvojen sekaan itsekkyyden juuresta kumpuavia, mutta *hyveiksi naamioituneita* turhia ja vääriä toimintatapoja ja arvoja, joita seuraavan sukupolven on vaikea hyväksyä. Tämä aiheuttaa ristiriitaa ja oikeutettua kapinaa. Kapi- na jonka avulla pyritään eroon vanhan polven jähmettävästä vaikutuksesta ja piilotetusta hallinnasta, voi saada kaoottisia muotoja. Nuori sukupolvi ymmärtää jonkin olevan vialla, mutta ei osaa sanoa mikä se on. Vanhempien tarjoama elämänoppi sisältää jonkinlaista sovinnastunutta teennäisyyttä ja pysähtynyttä syvää onnettomuutta, jota vastaan on kuitenkin taisteltava. Nuoret tuntevat olevansa ”kirottujen lapsia, joiden selkä on seinää vasten”. He haluavat löytää oikean tien. Siksi he pyristelevät parhaansa mukaan irti vanhasta.

Ihmiskuntaan jäi maailmansotien suuren purkautumisvaikutuksen seurauksena jotakin äärimmäisen jähmettävää ja teennäistä. Sotien kauhut aikaansaivat torjuntaa, joka tuntui synkkänä ilmapiirinä ja virallisena ihmisyytenä. Uusi sukupolvi, jolla ei ollut suoraa kokemusta tästä aiheuttajasta, tunsikin painetta ja halusi vapautteen:

Paul ei tule toimeen vanhempiensa kanssa. Hän ei oikein tiedä miksi. Paul kuulee ystävältään uudesta bändistä nimeltä Beatles. Se auttaa häntä näyttämään vanhemman sukupolven arvoille henkistä keskisormea. Paulista tulee toisfani ja hän oppii halveksimaan kaikkea muuta, mikä jää uuden elämänculttuurin ulkopuolelle.

Paul saa aikanaan lapsia. Nämä tuntevat edelleen tarvetta irtiottoon vanhemmistaan ja siitä kesystä musiikkigenrestä, jota nämä olivat edustaneet. Uuden nuorison on pantava paremmaksi. Shokeeraamaan pyrkivät musiikkigenret, kuten Punk ja Heavy Metal purkavat Paulin lapsista lopukin jähmettyneisyyden estot. Myöhemmin syntyvät musiikkilajit ovat jo hieman sovinnaisempia. Tekno ja Hip Hop buumin mentyä nuorison erottautumisen välineeksi nousevat vähitellen informaatioteknologian viimeisimmät laitteet, jotka luovat riippuvuutta, hektisyyttä ja tyhjyyden tunnetta. Musiikki jää vähitellen kakkoseksi.

On kuitenkin myös niin, että "korjausliikkeen" lisäksi jotakin olennaista myös katoaa sukupolvien vaihtumisen saatossa: Nykyään keskeisellä arvosijalla oleva individualistinen elämäntapa on vallannut tilan menneiden sukupolvien vaatimattomammalta ja nöyremmältä elämänasenteelta. Luonnollisen nöyryyden ihanne on kadonnut näkyvistä, ja omien persoonallisten mieltymysten ja makuasioiden julkituonnista on tullut luonnollista ja hyväksyttyä. Lisäksi *näkökulmamme* on asteittain muuntunut niin, että pidämme individuaalisnarsistista elämäntapaa luonnollisena, emmekä osaa enää kyseenalaistaa sen mahdollisia onnettomuuden aineksia. Näkökulmaamme on eksynyt vääriä elementtejä, joita olemme kuitenkin oppineet pitämään itsestään selvinä. Ne liittyvät yleensä henkilökohtaiseen mukaavuuteen ja riippuvuuteen, sen sijaan että olisivat totuuksia. Katsomme niistä käsin maailmaa.

Ulkoisten egoarvojen puristuksessa syntyy uusia seurannaisvaikutuksia, jotka ovat syntyneet edellisten vinoutumien edellytyksistä. Tämän seurauksena ihminen ryhtyy henkilökohtaiseen "automaattiseen puolittietoiseen arvojenmuodostustyö-

hän”: Hän saattaa hylätä terveitä arvoja koska ne eivät hänelle *henkilökohtaisesti* syystä tai toisesta sovi ja vastaavasti kehittää uusia hänelle sopivia. Esimerkiksi kiivasluonteisen ihmisen on vaikea hillitä itseään, koska hän on kehittänyt moninaisen tiedostamattoman hyötyriippuvuussuhteen räiskähtelevään käytökseensä. Niinpä hän alkaa pitää vihapurkauksia hyväksyttävänä ja saarnata niiden puolesta: ”on hyvä purkaa paineet... minulla on oikeus puolustautua (pienimmästään itse-aiheutetusta tekosyystä) jne.” Koska hän kuitenkin tuntee tästä alitajuisia painetta ja epämääräistä syylisyyttä, hän saattaa ottaa palvelukseensa niin ikään omaa etua edistäviä tekoarvoja, jotka on *naamioitu* hyveiksi. Kyseisestä ihmisestä tulee esimerkiksi koreilevien etikettisääntöjen ja muun siihen liittyvän esitaistelija, vaikka tarkempi havainnointi osoittaa kyseisen ”snobbailumoraalin” olevan hyveellisyydeksi naamioitua toisten yläpuolelle nousemisen halua, jota on vaikea suoranaisesti tunnistaa, mutta jonka herkkätuntoinen ja aitoa valheettomuutta haluava nuoriso ”haistaa”. Tietoisen havainnon puutteessa se haluaa järkyttää sovinnaisia kaavoja ja teeskentelyä em. keinoin. Kyseinen kulttuuri sisältää kuitenkin myös sellaisia aineksia, joka luo pysyvälle onnelle uusia esteitä ja vyyhti saattaa kasvaa.

Asteittain vinoutuva kehitys joka kuitenkin pyrkii oikaisuun, kilpistyy edellisen sukupolven piirtämiin rajoihin: kadotettuun sisäiseen onnellisuussyhteyteen ja sitä seuraaviin arvottomuuden tunteisiin, materialismiin, väärään kasvatusnäkemykseen jne. Näin ihminen ajautuu lukemattomilla persoonakohtaisilla tavoilla yhä kauemmaksi ”kadotetusta paratiisista” ja persoonan ongelmat heijastuvat em. tavoilla massoihin, jotka puolestaan vaikuttavat uudelleen yksilöihin.

Näin maailmankuva rappeutuu asteittain yhä sekavammaksi, koska vanhat hyvätkin arvot heitettiin romukoppaan samalla, kun edellisen sukupolven luutunut kovuus tunnistettiin ja päästiin siitä voitolle. Uudistuminen tuo aina mukanaan myös vääriä tievalintoja, joiden lopputulos on ehkä entistä suurempi rappiotila, jota seuraava sukupolvi pyrkii ratkaisemaan luomalla oman tiensä. Uuden suku-

polven tien luominen ei kuitenkaan ole vapaa prosessi vaan nojaa moniin tiedostamattomiin köyhtyneisiin kulttuuriehdollistumiin. Sekavaksi rappeutunut maailmankuvavyhti johtaa moniin solmuihin, joita on lähes mahdoton havaita saatikka avata, koska olemme juurtuneet syvälle vallitsevan näkemyksen sisään, sillä vääristyneen lähtökohdan vaikutus säättää lopputuleman olennaiseen viisauteen yltämättömäksi.

Näin kehitys etenee historian pitkinä vuosisatoina usein pitkiäkin aikoja syvemmälle harhaan ja eriytymiseen. Lisärönsyinä syntyy uskontoja ja juurettomia teoreettisia, pelkän materian tutkimiseen perustuvia maailmankuvia, jotka nojautuvat hengettömään ja kopiokonemaiseen siirtotietoon. Yhteyksiä näkevän "nollanäkökulman" kokonaisvaltainen ymmärrys hautautuu yhä syvemmälle. Ihmiskunta takoo itselleen yhä uusia rautakahleita eikä enää näe, että usein edistykseksi luultu kehitys on vain senhetkisen, alati köyhtyvän tilanteen edellytyksistä syntynyttä uutta loputtoman pitkää kahleketjua, joka on lopulta purettava.

Vanhan säilyttämiseen tähtäävien, ja kokonaan uuden rakentamiseen pyrkivien "voimien" lisäksi on kuitenkin olemassa kolmas kehitystä aikaansaava tekijä: *Uusia reittejä* etsivä, virvoittava aidon elämän ja kehityksen tuli, joka ohjaa vääjäämättä kohti alkuperäistä paratiisillista tilaa. Maailmantapahtumien kehitystä ulkoisesti ohjaava tasapainon laki johdattaa aikanaan löytämään vaikkapa uutta aitoa nöyryyttä, kun vanha on kadonnut ja luonut kyynisyyden kovuuden ja narsismin läpäisemättömän muurin.

Mikä sitten on ongelma, jos ihmiskunnan oman oikean kehitystien löytämiskyvyn rappeutuessa ja kääntyessä lopulta arvoiltaan päälaelleen, sen korvaa ennen pitkää kohtalon vääjäämätön voima ja uusi reititys? Siksi että tie kulkee pitkään sivuun työntämämme vastavaikutuksen negatiivisen kentän läpi, jonka purkautuminen tuo mukanaan suuria kärsimyksiä... Siksi meidän on herättävä ja luotava *kovuuden ja toisista hyötymisen maailmankuvan tilalle* uusi: totuuden, yhteisöi-

minnan ja hyvyyden kulttuuri, *tietoisesti*, ei kaoottisen markkinavoimauskon talutusnuorassa.

PYSÄHTYMINEN JA UUSI KULTTUURI

Epäolennaisten sivuseikkojen näkeminen olennaisena kehityksenä on eräs kulttuurinsisäisistä "arvoista", jolle olemme sokeita ja joka juurtuu meihin tietämättämme. Sen pohja lepää menneissä köyhyyden ja puutteen vuosisadoissa ja on johtanut nykyiseen kyseenalaistamattomaan tilanteeseen, jossa materiaa takova talous on noussut uskonnon asemaan. Synnymme sen keskelle ja se ottaa meidät käsiinsä. Olemme talouden sodassa kaikkia vastaan ja toimintamme ohjautuu tältä pohjalta.

Tämän seurauksena nuori polvi hakeutuu lukemaan mm. kauppatieteitä ja jo koulun alemmilta asteilta tuntijako pyrkii, korkeampien näkemysten puutteessa, tekemään lapsista toimivan individualistiskapitalistisen yhteiskunnan kunnianhimoisia jäseniä. Maineesta ja rahavallasta unelmointi on yleistä, koska se *vaikutuspohja* jonka piiriin olemme huomaamattamme sukupolvien saatossa ajautuneet, on se mikä on. Tästä syystä *markkinatalous kasvattaa lapsemme*.

Jos aikaisemmin vallinnut uskonnollinen valta olisi kyennyt kehittymään ja löytämään puhtaan totuuden ideoita - sen sijaan että muuttui dogmaattiseksi uskouskokoelmaksi - jos se olisi onnistunut sisällyttämään itseensä ikuisen totuuden ja viisauden arvot tai peräti valaistumisen tien opetuksen, olisimme nyt aivan toisenlaisissa kulttuurinsisäisissä "alkusuuntaus" lähtökohdissa. Kukaan ei osaisi

kaivata kaupallista koulutusta, tai *vastakohtaansa sidottua* "itsensä viihdyttämiselämää", johon olemme ajautuneet.

Sukupolvemme kasvettua keskellä kovan työn ja talouskasvun mahdollistamaa "hyvinvointiyhteiskuntaa"- joka puolestaan kykenee tarjoamaan maksimaalisia, sielua vähitellen tylsistyttäviä egonautintoja - meidän kykymme erottaa oleellinen on entisestään heikentynyt. Lisäksi tarjolla on edellisen sukupolven rappion rakenteita joita emme kykene kunnolla tiedostamaan, ja niin todennäköisenä kohtalonamme on entistä helpommin ohjautua egon ja omien etujen kehittämisen harhatielle. Näin globaali individualismi vahvistuu ja sitä seuraavan polven "valintamahdollisuudet" kaventuvat entisestään. Vinoutunut kulttuuri kehittää lisävinoumaa jonka sanattoman ohjauksen keskellä tuleva polvi varttuu.

Valtiolliset asianhoitajat ja vaikutusvaltaa yhteiskunnassa käyttävät, ovat yhä enenevässä määrin ajautuneet huolehtimaan talouden kasvusta ja koneellisten ohjausrakenteiden luomisesta yhteiskuntaan. On syntynyt virallisten välittäjien ryhmä, jotka toimivat ilman sydäntä, pelkästään palkan, maineen ja ammat-tiosaamisen ohjaamina. Vallitsevat arvomme ovat hengettömän sosiaalipolitiikan myötävaikutuksella työntäneet esimerkiksi vanhukset virallista välittämistä tarjoaviin "keskitysleireihin" ja lapset suuryhmähoitoloihin joissa heitä mainitun materialismin monipäisen hirviön lisäksi kasvattaa viidakon laki.

Siksi yhä harvempi kykenee kyseenalaistamaan medioissa usein esiintyvien talouspappien puheita, joiden sanoma on kyseisen sukupolvisen rappiovaikutuksen saatossa vaiivhkaa noussut ainoaksi varteenotettavaksi perustaksi ja jonka kautta kaikki kulkee. Viimeaikainen kehitys on kuitenkin osoittamassa yhä selkeämmin, että olemme saavuttamassa inhimillisen jaksamisen rajan. Jatkuvan kasvun lakiin sidottu talous aiheuttaa ensin kiristyvää kilpailua, sitten tehostamistarvetta, joka puolestaan johtaa työntekijöiden työmäärän lisääntymiseen ja tilanteeseen, jossa yksi ihminen tekee kahden työt.

Elämän kulissien takana kurkistaa totuttua syvemmälle ja vie lukijan monisyiselle tutkimusmatkalle, joka suuntautuu ihmisen ja maailman valmiin kentän taakse, siihen perustaan joka on luovien voimien ytimessä.

Miksi ihminen on olemassa?

Mitä on todellinen itsetuntemus ja mihin se johtaa?

"Koska henkilökohtaisen edun voimat ovat kaapanneet itselleen totuuden valon, tarvitsemme..."

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi